



## **De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis**

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||  
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehac nunquàm  
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm|| Maii Et Ivnii

**Surius, Laurentius**

**Coloniae Agrippinae, 1576-**

**VD16 S 10258 - 10263**

De S. Simplicio episcopo Augustodunensi.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77393)

Psalm. 118.  
Migrat ad  
Dominum.

quam migraret à seculo: meruitque hic obtinere apud diuinam potestatem, quod Dauid sapius decantabat: Notum fac mihi Domine finem meum, & numerum dierum meorum, vt sciam quid desit mihi. Dehinc humo incumbens, spiritum caelo intantum pramissit ad Dominum.

Nota de spu  
ad vsus, quem  
fideliter osculantes,  
hauriunt sanitatem. Iam  
vidi ego multos, qui euul-  
sos à pariete sacra-  
ti oris sputos, in diuersis  
infirmis ponentes,  
meruerunt acci-  
pere medicinam.

Tunc omnes in fletu prostrati, alij plantas osculantur, alij simbras vestimenti diripiunt, alij de pariete beatum sanguinem, qui ab eius ore fuerat proiectus, inter se certantes excudunt. Miserum se quisque dicebat, si immunis ab eius pignoribus discessisset. Testis est hodiè quoque & ipse paries, qui tot fossulis patet, quot ab ore beati confessoris sputos emeruit. Testis est & ipse canalis, de quo vir beatus aquam sumpsit ad vsus, quem fideliter osculantes, hauriunt sanitatem. Iam vidi ego multos, qui euulso à pariete sacra- ti oris sputos, in diuersis infirmitatibus ponentes, meruerunt accipere medicinam.

Vide prisco-  
ru Christi-  
anorum stu-  
dium erga  
sacras reli-  
quias.

Denique hoc, vt diximus, defuncto, affuit quaedam matrona, quae ablutum dignis induit vestimentis: & cum eum ad vicum Transfaliacensem inferre vellet, restitit ei populus pagi Lipidiacensis, dicens: Nostrium hunc solum fouit, nobis corporis eius gleba debetur. Matrona autem respondebat ad hæc: Si aliqua de victus eius exprobratis necessitate, sapius ei ego & triticum misi, & hordeum, quod vel ille sumeret, vel alijs ministraret. At illi dicebant: Nostri generis homo effectus est, nostri fluminis aquas hausit, nostra eum terra celo transmisit. Acquum ne ergo est, vt tu de terra aliena veniens, rapias eum de manu nostra? Noueris autem, quia non hoc sustinebit quisquam nostrum: sed hic sepelietur. Matrona respondit: Si germen stirpis eius inquitur, ex alijs hic regionibus aduentauit: si aquas fluminis ingeritis, parum sitim molierunt, quam potius è caelo manans fons ille restinxit. Cumque hæc & huiuscemodi inter se verba profferrent, & Lipidiacenses effossa humo, & deposito sarcophago, eum sepelire niterentur, conuocatis matrona auxilijs, fugatis pagensibus, rapuit sanctum corpus ac ferre coepit in feretro ad vicum Transfaliacensem, dispositis in itinere pfallentium turmis cum Crucibus, cereis, atque odore fragrantis thymiamatis. Quod illi cernentes, poenitentia moti, miserunt post matronam, dicentes: peccauimus resistendo tibi, profecto enim cognoscimus in hoc esse Domini voluntatem. Nunc autem petimus, vt non abiciamur ab huius funeris obsequijs, sed admittamur officijs eius. Illa vero permittente, vt sequerentur, coniunctus est vterque populus: & sic pariter vsque ad Transfaliacensem vicum venientes, celebratis Missis, beatum corpus cum summo honore gaudioque sepelierunt. In quo vico sapius se beatissimus in virtutibus declarauit. Sed & Lipidiaco plerunque opus eius sanctum ostenditur. Vterque enim locus vnus sancti praesidijs communitur. Fortassis autem quorundam incredulorum latratus ad hæc conatur obstrepere: sed nouerit à me visum Deodatum Presbyterum summam octogenarij æui ferentem, qui mihi hæc vt scripta sunt, contulit, confirmans sacramento, nihil se de his admixto mendacio enarrasse.

Nota anti-  
qui sepelie-  
dirum.

## VITA BREVIS S. SIMPLICII EPISCOPI AV- GVSTVDVNEN. EX GREGORIO TVRONEN. LIB.

de Confessorum gloria, Cap. 76. & 77.

Iunij 24.

Simplicius  
continenter  
viuit cū vx-  
ore virginis.



DECEDENTE (Egemonio) beatus Simplicius ecclesie ipsi (Augustudunensi) præponitur. Fuit autem de stirpe nobili, valde diues in opibus seculi, nobilissima coniugi sociatus. His fuit castissima, obtegere seculo, vita, soli Deo cognita, mortalibus autem ignota. Erant etiam ambo iusti, & in eleemosynarum semina ac vigiliarum tolerantia promptissimi. Interea propter illam, vt diximus, seculi dignitate Simplicius decedente Egemonio à populis eligitur, sed à Deo pro castitatis et sanctitatis gloria destinatur. Accepto quoque pontificatus ordine, beata soror, quæ prius fuerat non libidine, sed castitate viro coniuncta, non passa est à stratu pontificis submoueri: sed in illa puritatis castitate, qua prius, viri castissimi toru adibat, secunda de conscientia mentis sancta, sciens se vri non posse ab incentiui ignis ardore. Sed sua demonis inuidia contra sanctos Dei probrosa excitat bella, & q̄ in finem

DE S. SIMPLICIO EPISCOPO.

921

instinctu suo destruere non potuit, nititur verbis subdolis infamare. Quid plura? In illo Dominici natalis die commouentur ciues in scandalum, & ad beatam virginem rapido cursu concurrunt, dicentes: Incredibile est, mulierem viro iunctam, pollui non posse: sed nec vir poterit artubus mulieris iunctus, à coitu abstinere. Sic etenim Salomonis Proverbia proferunt: Nemo, ait, tangens picem, mundus poterit esse. Neque enim in sinu ignem quis gestans, non cremabitur. Ergo videmus vos vno in toro recumbere, & suspicari aliud non possumus, nisi quòd misceamini simul. His commota virgo sanctissima, aggreditur pontificem simili castitate pollentem, replicatisque coram omni populo sermonibus, quos audierat, (Arculam puella tunc plenam, ut asolet pro iniuria hyemis, cum carbonibus retinebat) vocat puellam, expansoque pallio prunas ardentes suscipit, & ferè horæ vnius spatio tenens, sacerdotem euocat, dicens: Accipe mitiorem solito ignem, nequaquam tuis velaminibus nociturum, ut ostendant in nobis hæc flammæ extinctas flammæ esse luxuriæ. Suscipiente verò pontifice, nihil nocitum est velamen eius ab igne. Hoc miraculo populus, qui erat tunc incredulus, credit Deo & inter septem dies amplius quàm mille homines, sacri in nouatione lauacri sunt renati. Quos suscipiens Ecclesia gaudens, cælesti regno per hos milites copulauit.

Ex hoc populi scadaloaduertis, non licere Episcopis habere uxorem, Eccl. 13. Prouer. 6.

Ferunt etiam in hac vrbe simulacrum fuisse Berecynthiæ, sicut sancti martyris Symphoriani passionis declarat historia. Hanc cum in Carpento pro saluatione agrorum ac vinearum suarum, misero gentilitatis more deferrèt, adfuit supradictus Simplicius Episcopus, haud procul adspiciens cantantes atque psallentes ante hoc simulacrum, gemitumque pro stultitia plebis ad Deum emittens, ait: Illumina, quæso, Domine, oculos huius populi, ut cognoscat, quia simulacrum Berecynthiæ nihil est, & factò signo Crucis contra, protinus simulacrum in terram ruit, ac defixa solo animalia, quæ plaustrum, quo hoc vehabatur, trahebant, moueri non poterant. Stupet vulgus innumerum, & deam læsam omnis caterua conclamat: immolantur victimæ, animalia verberantur, sed moueri non possunt. Tunc quadringenti de illa stulta multitudinè aiunt ad inuicem: Si virtus est vlla deitatis, erigatur spontè, iubeatque boues, qui telluri sunt stabiliti, procedere. Certè si moueri nequit, manifestum est, nihil esse diuinitatis in ea. Tunc accedentes & immolantes vnum de pecoribus, cum viderent deam suam nullatenus posse moueri, relicto gentilitatis errore, inquisitoque antistite loci, conuersi ad vnitatem Ecclesiæ, cognoscentes veri Dei magnitudinem, sancto sunt baptismate consecrati.

Cap. 77. Dea Berecynthia apud Gallos.

*Libet his adiungere eiusdem libri caput 78. ex quo perspicuè possit animaduerti, Episcopis non licere etiam cum vxoribus suis rem habere, idque in Ecclesia semper esse accuratè obseruatum.*

Sed quoniam superiore capitulo exposuimus, qualiter castitas diligentes Deum orauerit, venit in memoriam, quæ Felicem Nanneticum referentem, dum de his cofabularemur, audiui. Aiebat enim fuisse antistitè in ciuitate sua cū coniuge: sed cum ad honore sacerdotij accessisset, lectulum iuxta ordinem institutionis Catholice sequestravit: quod mulier valde molestè tulit. Cumque diebus singulis cum eo ageret, ut in eodem stratu quiescerent, nec acquiesceret pontifex rem tam improbam aggredi, quam Canonum decreta non admittebant, quadam die accensa furore, ait intra se: Non puto esse absque aliqua consciètia viri mei, quòd ab amplexu eius taliter sum repulsa: sed ibo & videbo, ne fortè alia mulier cum eo decumbat, pro cuius me amore despiciat, & statim adfuit in cubiculum Episcopi, inuenitque eum post meridiem dormientem, accedensque ante lectulum eius, vidit agnum immensæ claritatis super petus eius quiescentem. Tunc timore perterrita, velociter se à lectulo sancti remouit: nec adiecit vltra quærere, quid vir Deo plenus ageret in occultis: sed cognouit manifestissimè illud cum seruis Dei impleri, quod ipse Dominus suis fidelibus est polliceri dignatus, dicens: Ecce enim vobiscum sum omnibus diebus vsque ad consummationem seculi.

Cap. 78.

Nota institutionis Catholice.

Matt. 28.

VITA